

Mál nr. 64/2012**M****og****vátryggingafélagið X v/ ábyrgðartryggingar bifreiðar og slysátryggingar ökumanns.****Ágreiningur um bótaskyldu vegna líkamstjóns af völdum bifreiðaáreksturs.****Gögn.**

31. Málskot, móttakið 14.2.2012, ásamt fylgigögnum.

32. Bréf X, dags 5.3.2012.

Málsatvik.

Hinn 12.5.2011 mun árekstur hafa orðið er bifreiðinni A var ekið aftan á bifreiðina B sem M kveðst hafa ekið. Báðir ökumenn virðast hafa ekið af vettvangi.

Samkvæmt dagbókarfærslu lögreglunnar í Reykjavík mun ökumaður A hafa tilkynnt að hún hafi ekið aftan á B og vettvangur hafi verið á Vesturlandsvegi fyrir ofan Ártúnsbrekku í Reykjavík. Hafi ökumaður B nauðhemlað fyrir framan A án sjáanlegrar ástæðu. Stúlka hafi ekið B og með henni í bifreiðinni hafi verið önnur stúlka. Þær hafi báðar þrætt fyrir að B hafi verið nauðhemlað. Þegar ökumaður A hafi ætlað að kalla á lögreglu hafi B verið ekið á brott áfram austur Vesturlandsveg. Taldi ökumaðurinn að stúlkurnar í B hafi verið í annarlegu ástandi.

Í ódagsettri tjonstilkynningu M kveður hún að A hafi verið ekið aftan á B á frárein á Höfðabakkabrúnni. Sjáanlegt tjon hafi verið á framstuðara A og á afturstuðara B. Hinn 17.5.2011 leitaði M á slysa- og bráðadeild Landspítalans. Í fyrirliggjandi læknafréfi kemur fram að hún hafi leitað þangað vegna verks í baki og upp í háls eftir umferðaróhapp „síðastliðinn fimmtudag, 13.05“. Segir þar ennfremur að M hafi verið „ökumaður í einkabíl sem ekið var aftan á á Vesturlandsveginum og var að beygja í frárein upp á Höfða þegar keyrt var á hana og töluvert mikið högg, var að hægja á sér þegar hún beygði og bíllinn kom aftan á hennar bíl á fullri ferð.“ Þá segir að M hafi ekki haft mikil óþægindi í fyrstu en síðustu daga verið að fá vaxandi einkenni bæði frá hálsi og lendhrygg. Við læknisskoðun varð vart einkenna frá þessum stöðum.

Bæði A og B voru vátryggðar lögmæltum ökutækjatrýggingum hjá Verði tryggingum hf. (hér eftir nefnt X). M hefur krafist þess aðallega að líkamstjón sitt bætist úr ábyrgðartryggingu A, en til vara að það bætist úr slysátryggingu ökumanns B. X kveðst ekki hafa hafnað bótaskyldu, en málið snúist um sök og sakarskiptingu á grundvelli 89. gr. umferðarlaga nr. 50/1987. Beðið sé eftir fullnægjandi upplýsingum frá M, en þrátt fyrir ítrekaða beiðni hafi hún ekki gefið skýrslu hjá lögreglu um atvikið.

Álit.

Eins og mál þetta er lagt fyrir nefndina er aðallega krafist viðurkenningar á bótaskyldu úr ábyrgðartryggingu A. Í tilviki þessu er bótaábyrgð úr ábyrgðartryggingu A háð því að hve miklu leyti ökumaður A teljist eiga sök á árekstrinum. X kveðst ekki hafa átt þess kost að taka afstöðu til sakarskiptingar vegna skorts á gögnum eins og áður er rakið. Ekki verður annað séð en sá skortur á gögnum lúti einnig að rétti M til bóta úr ökumannstryggingu B. Að þessu virtu telst málið ekki nægilega upplýst þannig að það sé tækt til úrskurðar. Ber að vísa málinu, frá sbr. e. lið 4. gr. samþykktu nefndarinnar, sbr. auglýsingu í B deild Stjórnartíðinda nr. 1090/2005 um samþykktir fyrir úrskurðarnefnd í vátryggingamálum.

Niðurstaða.

Máli þessu er vísað frá úrskurðarnefnd.

Reykjavík, 27. mars 2012.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.